

РЕШЕНИЕ

№ 759

гр. София, 29.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 11-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на двадесет и първи ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Бистра Николова

Членове: Тодор Тодоров
Милен Василев

при участието на секретаря Павлина Ив. Христова
като разгледа докладваното от Бистра Николова Въззивно търговско дело № 20221001000858 по описа за 2022 година

С решение от 10.06.2022 г., постановено по т. дело № 1514/21 г. СГС, ТО, VI – 23 състав е отменил по искове с правно основание чл. 25, ал. 6, вр. ал. 4, вр. чл. 35, ал. 2 от ЗЮЛНЦ, предявени от А. И. М. - А., с ЕГН ***** и адрес гр. ***, ул. "*****" бл. **, вх. "****", ет. *, ап. *, и Л. М. Ф., с ЛНЧ ***** и адрес с. ***, ул. "*****" № ***, двете със съдебен адресат адв. Д. И., гр. София, бул. "Христо Ботев" № 28, ет. 4, като противозаконни и противоуставни, решенията на извънредно общо събрание от 16.05.2021 г. на Фондация „Международен женски клуб - София“, с ЕИК 121701272 и със седалище и адрес на управление гр. София, район „Оборище“, ЦУМ, бул. "М.я Луиза" № 2, ет. 7, съответно по т. 1 - Промени в структурата на управление и в правомощията на управителните органи на фондацията, и по т. 2 - Промени в устава на фондацията, от дневния ред на събранието. Осъдил е ответника да заплати на двете ищци направените по делото разноски в размер на 160 лева.

Недоволен от горното решение е останал ответникът в първоинстанционното производство Фондация „Международен женски клуб - София“, който го обжалва в срок в с оплаквания за недопустимост, в съотношение на евентуалност за незаконосъобразност и необоснованост. Въззивникът навежда доводи за недопустимост на постановеното решение, тъй като предявените искове се явяват недопустими, поради липсата на активна легитимация на двете ищци за тяхното провеждане. Твърди, че двете ищци нямат качеството на членове на Клуба на фондацията, тъй като същите не са изпълнили задължението си заплащане на членски внос, поради което и на основание чл. 7 б.Д от

Устава, членството на същите в Клуба на Фондацията е прекратено, считано от 01.01.2022 г. Сочи, че по силата на същата разпоредба правните последици на прекратяване на членственото правоотношение настъпват автоматично, без необходимост от последващо волеизявление или решение на друг орган на Фондацията. В тази връзка поддържа, че съдът необосновано не е зачел настъпването на тези правни последици. Оспорва наличието на членствено правоотношение и с доводи за липсата на неговото валидно възникване, по делото не са ангажирани доказателства относно наличието на насрещно съвпадащо волеизявление на Управителен орган на Фондацията за удовлетворяване на молите на двете ищци за членство в Клуба, по реда, предвиден в Устава. Поддържа, че предвид липсата на доказателства за редовно възникване на членството, ищците не са активно легитимирани за предявяване на иск с правно основание чл. 25 от ЗЮЛНЦ. Сочи, че по принцип във Фондацията не възникват членствено правоотношения, е единствено органично правоотношения между Фондацията и предвидените в Устава органи, поради което искове за отмяна на решенията на органите могат да бъдат предявени от самите органи, но не от техни отделни членове. С оглед на това поддържа, че доколкото ищците се легитимират като членове на органи на Фондацията, същите не са активно легитимирани за предявяване на искове за отмяна на приетите от същия орган решения. Навежда доводи и за недопустимост предявения иск и поради предявяването му извън преклузивния срок по чл. 25 от ЗЮЛНЦ. Сочи, че процесното събрание е проведено на 16.05.2021 г., поради което срокът за предявяване на иск за оспорване на приетите на същото решения е изтекъл на 17.06.2021 г. Твърди, че обстоятелството, че двете ищци не са присъствали на събранието не води до спиране или прекъсване на срока, който е преклузивен по своя характер. В съотношение на евентуалност навежда доводи за необоснованост на постановеното решение, тъй като изводите на съда са формирани въз основа на недопустими доказателства – снимки, при пълна липса на яснота относно обстоятелствата около тяхното заснемане. Моли съда да обезсили обжалваното решение, в съотношение на евентуалност да отмени същото и да отхвърли предявените искове.

Въззиваемите А. И. М. – А. и Л. М. Ф. изразяват становище за неоснователност на въззивната жалба. Излага, че релевантно за активната легитимация на ищците е наличието на членствено правоотношение към датата на приемане на атакуваното решение - 16.05.2021 г., към която наличието на същото е безспорно установено в процеса. Сочат, че членствените им правоотношения не са прекратени и впоследствие, тъй като разпоредбата на чл.7 Д от Устава не предвижда автоматично прекратяване на членството в случай неплащане на членски внос до 31 декември на съответната календарна година. Излагат, че прекратяването на членството в тази хипотеза настъпва по силата на факта на неплащане, но след надлежно прието решение на Управителния съвет на Фондацията, каквото не е представено по делото. Сочи, че обстоятелството, че двете ищци имат качеството на членове на Клуба на Фондацията е доказан чрез множество доказателства по делото, включително и документи, изходящи от самия ответник – списък на членовете на Клуба към 16.05.2021 г. съставен от ответника и представен като доказателство към заявление за вписване на промени пред Агенция по вписванията. Твърдят, че Клубът на Фондацията е

неин колективен орган, с членски състав, поради което и на основание чл. 35 ал.2 от ЗЮЛНЦ спрямо приетите от същия решения намират приложение правилата относно сдруженията с нестопанска цел. Излагат, че тъй като не са присъствали на процесното събрание, са узнали за неговото провеждане на датата на депозиране в търговския регистър на заявление за вписване на промени въз основа на приетите решения - 27.07.2021 г., поради което и искът се явява предявен в установения от нормата на чл. 25 от ЗЮЛНЦ срок. Навеждат доводи за приобщаване на снимковия материал към доказателствата по делото чрез извършването на оглед, което представлява допустимо средство за събиране на доказателства съобразно чл. 204 от ГПК. Молят съда да потвърди обжалваното решение.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното:

Производството пред първоинстанционния съд е образувано въз основа на искова молба, предявена от А. И. М. – А., ЕГН ***** и Л. М. Ф., ЛНЧ ***** за отмяна като противозаконни и противоуставни на решенията на извънредно общо събрание от 16.05.2021 г. на Фондация „Международен женски клуб - София“, ЕИК 121701272, приети по т. 1 - Промени в структурата на управление и в правомощията на управителните органи на фондацията, и по т. 2 - Промени в устава на фондацията, от дневния ред на събрание, проведено на 16.05.2021 г.

Между страните по делото не се спори, а и от представените писмени доказателства се установява, че на 16.05.2021 г. е проведено общо събрание на членовете на Клуба на Фондация „Международен женски клуб - София“, което е приело решенията по т. 1 и т. 2 от дневния ред, атакувани от ищите.

Настоящата инстанция намира за неоснователни доводите във въззивната жалба за недопустимост на предявения иск, предвид липсата на валидно възникнало членство на двете ищци в Клуба на ответната Фондация. Съобразно разпоредбата на чл. 33 ал. 1 от ЗЮЛНЦ Фондация се учредява приживе или по случай на смърт с едностранен учредителен акт, с който безвъзмездно се предоставя имущество за постигане на нестопанска цел. С оглед на горното Фондацията не притежава членски състав, поради което и в същата по дефиниция не възникват членствени правоотношения. Съгласно разпоредбата на чл. 35 ал. 2 от ЗЮЛНЦ, когато учредителният акт предвижда повече от един орган, правилата за общото събрание и управителния съвет на сдружение се прилагат съответно и за другите органи. Представеният по делото Устав на ответната Фондация, актуален към 04.04.2017 г., както и актуалният Устав на същата, обявен в търговския регистър, приет на Общо събрание на Куба на Фондацията, проведено на 10.06.2022 г. предвижда следните органи: Управителен съвет, Президент, който е по право председател на Управителния съвет и представляващ Фондацията и Клуб на Фондацията. Съгласно задължителната съдебна - Решение № 179 от 5.12.2011 г. на ВКС по т. д. № 1023/2010 г., II ТО, „Преценката кой е приложимият ред за оспорване на конкретно решение, взето от орган на сдруженията по чл. 19 ЗЮЛНЦ и чл. 37 ЗЮЛНЦ, се извършва във всеки отделен случай според компетентността на органа, от който изхожда решението. Компетентността е разграничителният критерий, от

който зависи отговора на въпроса дали членовете на сдружението следва да се защитят срещу незаконосъобразното или противоуставно решение по пътя на оспорването му пред върховния орган - чл. 25, ал. 5 ЗЮЛНЦ, или трябва да предявят иск за отмяната му пред съда при условията и в преклузивните срокове на чл. 25, ал. 4 и ал. 6 ЗЮЛНЦ." С оглед нагорното и съобразно правомощията и компетентността на двата органа, предвидени в Устава, настоящата инстанция намира, че спрямо Управителния съвет на фондацията се приложими съответно разпоредбите относно Управителния съвет на Сдружение с нестопанска цел, а спрямо Клуба на Фондацията съответно приложение намират разпоредбите относно общото събрание на сдружението с нестопанска цел. Горното обосновава извод за допустимост на предявения иск на това основание .

В исковата молба , депозирана пред първоинстанционния съд, двете ищци - физически лица, са навели твърдение, че имат качеството на редовни членове на Клуба на Фондация „ Международен женски клуб - София , поради което са легитимирани да оспорват и приетите от общото събрание на Клуба решения, както и конкретни фактически твърдения, обосноваващи незаконосъобразност на същите. От приложения на лист 52 от делото списък на членовете на Клуба на Фондацията, актуален към 16.05.2021 г., се установява, че двете ищци А. И. М. – А. и Л. М. Ф. фигурират като членове на Клуба към 16.05.2021 г. Списъкът е изготвен и заверен от Президента на Фондацията и е представен по делото от ответника, като същия фигурира и сред документите, представени към заявлението образец А16 за вписване на промени в търговския регистър. С оглед на това доводите във въззивната жалба за липса на доказателства за приемане на двете ищци като членове на клуба при спазване на предвидената в Устава процедура се явяват неоснователни. Представеният по делото списък е съставен и подписан от представляващият Фондацията , поради което обективира признанието на ответника, че към 16.05.2021 г. – датата на провеждане на общото събрание на Клуба, което решения се оспорват между Клуба на ответната Фондация и двете ищци е било налице валидно членствено правоотношение. Горното обосновава извод, че към датата на депозиране на исковата молба за двете ищци е бил налице правен интерес от оспорване на приетите на процесното общо събрание решения.

Между страните по делото не се спори, че двете ищци не са присъствали на общото събрание на членовете на Клуба на Фондацията, проведено на 16.05.2021 г. Исковата молба е депозирана в канцеларията на Софийски градски съд на 28.07.2021 г. , при неоспорени и необорени твърдения на ищите, че са узнали за провеждане на събраниято едва на 27.07.2021 г. – датата на депозиране в търговския регистър на заявление за вписване на промени по партидата на Фондацията въз основа на решенията, приети на процесното Общо събрание. От справка в търговския регистър по партидата на ответната Фондация се установява, че на 27.07.2021 г. е депозирано заявление образец А16 вх .№ 20210727163045 за вписване на промени , към което е приложен и протокол от процесното общо събрание. Предвид липсата на наведени твърдения и на доказателства, че двете ищци са узнали за провеждането на събраниято и естеството на приетите от същото решения на по-ранна дата,

настоящата инстанция намира, че искът за тяхната отмяна е предявен в преклузивния срок по чл. 25 ал.6 от ЗЮЛНЦ – в срок от един месец от узнаването, като от датата на провеждане на събранието до датата на депозиране на исковата молба в съда молба не е изтекъл и крайният едногодишен преклузивен срок от датата на провеждане на събранието, предвиден в същата разпоредба.

Съгласно разпоредбата на чл. 7 б.Д от Устава на ответната фондация, в редакцията към 04.04.2017 г. и актуален към датата на провеждане на събранието и датата на депозиране на исковата молба в съда, годишната членска вноска за членство в Клуба се плаща през месец септември за следващата календарна година, но не по - късно от датата на Общото събрание през ноември . Имената на членовете, които не са платили вноската си към тази дата че бъдат изключени от списъка на членовете и няма да получат изданието на Фондацията. Ако член на Фондацията не изплати вноската си без уважителна причина до 31.12 на предходната календарна година членството се прекратява . Граматическото и систематично тълкуване на разпоредбата на чл. 7 б.Д от Устава обосновава извода, че същата обвързва членственото съществуването и поддържането на членственото правоотношение с Клуба на Фондацията с факта на изпълнение на задължението от страна на всеки отделен член за заплащане на членски внос в установените от същата разпоредба срокове. Сроковете за внасяне на членския внос , който се дължи авансово , са разграничени на първоначален – от месец септември до датата на провеждане на Общото събрание на Клуба през месец ноември и допълнителен срок – до 31.12 на съответната календарна година, който е краен и окончателен. Неизпълнението на горното задължение и в първоначалния и в допълнително предоставения срок обаче е скрепено с една и съща санкционна последица - прекратяване на членственото правоотношение. Този извод следва от употребеният термин " членството се прекратява" , при липса на конкретно регламентирана процедура или препращане към определена компетентност на Общото събрание или друг орган за приемане на решение за прекратяване на членството. С оглед на това, настоящата инстанция намира, че предвидената в разпоредбата на чл. 7 б. Д от Устава санкционна последица – прекратяване на членственото правоотношение настъпва автоматично, по силата на факта на неплащане на членския внос от страна на член на Клуба в установените от същата разпоредба срокове, без необходимост от последващо волеизявление на друг орган на фондацията, който да го породява или констатира.

По делото не са ангажирани доказателства, а и липсват наведени твърдения, че двете ищци са изпълнили задължението си за заплащане на членски внос, дължим за 2022 година в сроковете по чл. 7 б. Д от Устава - а именно до 31.12.2021 г. С оглед на това и съобразно правилото на чл. 7 б.Д от Устава членственото на двете ищци в Клуба на ответната Фондация се е прекратило , в деня, следващ изтичането на срока за изпълнение - 01.01.2022 г. Прекратяване на членствените правоотношения на двете ищци е обосновоало отпадане на правният им интерес от оспорване на атакуваните решения, поради което е отпаднала и активната им легитимация за провеждане на иска с правно основание чл. 25 от ЗЮЛНЦ за отмяна на процесните решения. По тази причина понастоящем предявеният иск се явява

процесуално недопустим. В този смисъл е и задължителната за настоящия състав съдебна практика - Решение № 81 от 25.04.2017 г. на ВКС по т. д. № 563/2016 г., II т. о., ТК, съгласно което „ В зависимост от правната сфера, която може да бъде засегната от решенията, законодателят е признал право за предявяване на конститутивния иск по чл. 25, ал. 6 вр. с ал. 4 ЗЗД само на членовете на сдружението, на неговите органи и на прокурора - когато решението засяга обществен интерес. Независимо от принципно присъщия на конститутивните иски правен интерес, във всички случаи искът по чл. 25, ал. 6 вр. с ал. 4 ЗЗД предполага конкретен правен интерес от оспорване на съответното решение пред съда и от претендираната отмяна на същото Правният интерес е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на иска, за която съдът следи служебно от момента на завеждане на делото до неговото приключване. Първоначалната липса на правен интерес или отпадането ѝ в хода на процеса води до недопустимост на иска и е основание за прекратяване на образуваното по повод на него съдебно производство.“

По изложените съображения настоящата инстанция намира предявения иск за недопустим, поради отпадане на правния интерес на двете ищци за оспорване на решенията, приети на Общо събрание на Клуба на Фондация „Международен женски клуб - София“, предвид отпадане на качеството им на членове на Клуба, считано от 01.01.2022 г. С оглед на горното обжалваното решение се явява процесуално недопустимо, поради което същото следва да бъде обезсилено, а производството по делото – прекратено.

Водим от гореизложеното, съдът,

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА решение от 10.06.2022 г., постановено по т. дело № 1514/21 г. СГС, ТО, VI – 23 състав.

ПРЕКРАТЯВА производството по т.дело № 1514/21 г. СГС, ТО, VI – 23 състав.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в едномесечен срок от връчването му на страните пред при условията на чл.280 от ГПК пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____